

خطِ پولسِ بَلَدِه فِلیمون

دُعا و سلام

۱ از طرفِ پولس، که بخاطرِ مسیحِ عیسیٰ بَدیِ آسْتُم و از طرفِ برارِ مو تیموتائوسِ بَلَدِه دوستِ عزیز و همکارِ مو فِلیمون^۲ و بَلَدِه خوارِ مو آپفیه و بَلَدِه همسنگرِ مو آرخیپس و بَلَدِه جماعتِ ایماندارای که دَ خانِه تُو جَم موشه: ۳ فِیض و سلامتی از جانبِ آتِه مو خُدا و مولا عیسیٰ مسیحِ نَصیبِ شُمو شْنه.

شکرگزاری و دُعا

۴ وختیکه تُو ره دَ دُعا های خُو یاد مُونم، همیشه خُدا ی خُو ره شکر-و-سپاس مَوکیم،^۵ چراکه دَ بارِه ایمان تُو دَ مولا عیسیٰ و مَحَبَتِ تُو بَلَدِه تمامِ مُقَدَّسینِ مِشْنوم. ۶ دُعا مُونم که شریکِ کدونِ ایمان تُو قدِ دیگر و تاثیرگزارِ شْنه، تا تمامِ خُوبی های ره پی ببری که دَ وسیله مسیحِ دَز مو وجودِ دَره. ۷ آی برار، مَحَبَتِ تُو خوشی و دِلگرمی کلو نَصیبِ مه کده، چراکه دِل های مُقَدَّسینِ دَ وسیله از تُو تازه شُدِه.

خواهشِ پولس از فِلیمون

۸ پس، اگرچه دَ وسیله مسیحِ جُرأت کده مِیتنم که دَ بِلِه تُو حُکم کنم تا وظیفه خُو ره انجام بَدی،^۹ لیکن دَ اساسِ مَحَبَتِ از تُو خواهشِ مُونم. ما، پولس که یگ آدمِ پیر و فِعلاً بخاطرِ مسیحِ عیسیٰ بَدیِ آسْتُم،^{۱۰} دَ بارِه باچه

خُو اونیسیموس که دَ دَورونِ بِندی‌گری ما آتِه روحانی ازُو شُدُم، از تُو یِگِ خَاهشِ مُونُم. ^{۱۱} اُو سابقِ بِلدِه تُو بے‌فایده بُوَد، ولے فِعلاً اَم بِلدِه ازتُو و اَم بِلدِه ازمه فایده‌مند آستِه. ^{۱۲} اُو ره که دِل-و-جان مه آستِه، دَ پِیشِ ازتُو پس رِبی مُونُم. ^{۱۳} ما میخاستُم که اُو ره دَ پِیشِ خُو نِگاهِ کُنُم تا دَ دَورونی که ما بخاطرِ خوشخبری بِندی آسْتُم، دَ جای ازتُو بِلدِه مه خِدْمَتِ کُنِه، ^{۱۴} لیکن نَخاستُم که بَدونِ موافقتِ ازتُو کُدَم کاری کُنُم تا نیکی-و-مهربانی تُو از رُویِ مَجبُوری نَبَشِه، بلکه از رُویِ رضایتِ بَشِه. ^{۱۵} شاید دَ اَمزی دَلیل اُو بِلدِه یِگِ وختِ کم از تُو جدا شُد تا که تُو اُو ره بِلدِه همیشه قَد خُو دَشْتِه بَشِی، ^{۱۶} مِگَم نَه مِثِلِ یِگِ غُلام، بلکه باله‌تَر از یِگِ غُلام، مِثِلِ بَرارِ عَزِیز. خُصُوصاً بِلدِه ازمه اُو عَزِیز آستِه، ولے بِلدِه ازتُو کَلوَتَر، اَم از نِگاهِ اِنسانی و اَم دَ خِدْمَتِ مَولا. ^{۱۷} پس اگِه مَرِه همکار خُو مِیدَنی، اُمُو رِقَم که از مه پَذِیرایی مُونی ازُو اَم پَذِیرایی کُو. ^{۱۸} اگِه کُدَم غَلطی قَد تُو کَدِه بَشِه و یا کُدَم چِیز از تُو قَرضدار بَشِه، دَ پای ازمه حِسابِ کُو. ^{۱۹} ما، پِولُس، قَد دِستِ خود خُو اَمی ره نِوِشْتِه مُونُم: “ما اُو ره اَدَا مُونُم.” اَلبَتَه نَمُوگُم اَم که تُو حتّی جان خُو ره از مه قَرضدار آسْتی. ^{۲۰} اَرے، اَی بَرار، اُمِیدوار آسْتُم که اَمی فایده تُو دَ نامِ مَولا دَز مه بَرَسِه. پس دِل-و-جان مَرِه دَ نامِ مَسِیحِ تازِه کُو. ^{۲۱} ما بخاطرِ اِعْتِمادِی که دَ اِطاعتِ تُو دَرَم، اِی ره نِوِشْتِه مُونُم و مِیدَنُم که حتّی کَلوَتَر از چِیزی که تَقاضا مُونُم، اِنجام مِیدی. ^{۲۲} عِلاَه ازی، یِگِ اُتاقِ بِلدِه مه آمادِه کُو، چُون اُمِیدوار آسْتُم که دَ وَسِیلَه دُعا هَای شُمُو دُوباره دَ پِیشِ شُمُو اَوُرْدِه شُنُم. ^{۲۳} اِیپِفراس که بخاطرِ عِیسی مَسِیحِ قَد ازمه قَتی بِندی آستِه سَلامِ رِبی مُونِه، ^{۲۴} اَمچَنانِ همکارای مه مَرَقَس، اَرِستَرخُس، دِیْماس و لُوقا. ^{۲۵} فِیضِ مَولا عِیسی مَسِیحِ قَد رُوحِ شُمُو بَشِه.